

ambtgenoot met zooveel toewijding doceerde, ontheven; hun zij voor het waarnemen van dit onderwijs hier openlijk dank gebracht. Dat overigens deze benoemingen door velen met ingenomenheid begroet zijn, behoeft geenszins te verwonderen. De persoonlijkheid van Dr. SILLEVIS SMITT waarborgt eene ernstige behandeling der thans zoo op den voorgrond tredende ambtelijke vakken, terwijl zijne langdurige ervaring in de praktijk van het ambt den aanstaanden Dienaren des Woords van veel nut zal kunnen zijn; en wat Dr. GROSHEIDE betreft, aan de eene zijde stelt zijne philologische „Schulung” hem in staat, aan de moderne ontwikkeling der Nieuw-Testamentische studiën met vrucht deel te nemen, en aan den anderen kant geeft toch zijn liefde voor onze beginselen goeden grond, te vertrouwen, dat in den philoloog de theoloog niet schuil zal gaan. Van harte heeten we beiden heeren in onzen kring welkom. Ruste des HEEREN zegen op hun academischen arbeid, en moge *hun* benoeming binnen niet al te langen tijd door meerdere worden gevolgd.

Want inderdaad, al mag nooit uit het oog worden verloren, dat inzonderheid bij eene Universiteit als de onze, die op principieelen grondslag staat, niet het *getal* der hoogleeraren het voornaamste is, maar hun toewijding, hun liefde voor het beginsel, en bovenal hun onderlinge samenstemming; al mag niet vergeten worden, dat door uitbreiding de band vanzelf slapper en het gevaar voor divergentie van meening groter wordt, — dat ook na de benoemingen die geschied zijn, nog verre na niet het normale aantal bereikt is, zal wel niemand ontkennen. De theologische faculteit is thans met 5 gewone professoren en 1 buitengewonen goed bezet, al is het de vraag, of de exegese van het O. T. op den duur niet een hoog-